

foreslaar, nemlig at negte Bevillingen. Men den høitærede Minister tilspøiede i samme Dieblif, at under hans Ministerium skete aldrig noget Saadant. Hvorfor i al Verden skulle vi da forlange denne Udvidelse uden Bederlag for Private, naar man i Forveien veed, at det er affkurat det Samme som at negte Bevillingen. Enten vi forlange denne Udvidelse uden Bederlag, eller vi forlange den strøget, bliver Resultatet i begge Tilfælde det samme: der bliver ingen Udvidelse. Jeg synes, den simpleste Fremgangsmaade er at negte den. Det er maaste mindre taktisk klogt; det havde maaste været finere at forlange Holdepladsen udvidet uden Bederlag, og saa lade det gaa paa Ministerens Ansvar, men vi ere ikke saa chikanøse, som den høitærede Minister tror. Vi tage Situationen, som den foreligger. Naar den høitærede Minister siger, at, saa længe han er Minister, vil det ikke ske, saa tror vi, at i mange, mange Aar vil det ikke ske, og derfor gjøre vi ikke Noget ved den Ting. — Hvad angaar Færgeren ved Oddesund, da er der ikke i Udvalget nogen egentlig Divergens med Hensyn til Foranstaltningens Hensigtsmæssighed, man har blot fundet den Sum, som her er foreslaaet, meget betydelig. Begge Færger ere meget dyre, og man har derfor ment, at Bevillingen kunde fordeles paa to Aar.

Judenrigsministeren (Skeel): Jeg tilstaar, at det, som ifjor blev udtalt med Hensyn til Spørgsmaalet om Holdepladsernes Udvidelse til Stationer, har jeg forstaaet paa en noget anden Maade end den ærede Ordfører. Jeg vil sige, at den skarpe — eller, som den ærede Ordfører maaste vilde sige, mindre skarpe — Opfattelse, som jeg har havt af Udvalgets egentlige Mening, noget er foranlediget ved en Gjengivelse deraf af et æret Medlem ved en anden Leilighed, og som ikke stemmer med, hvad det ærede Medlem nu sagde. Men dette være nu, som det vil, saa forekommer det mig, at den Mening, som den ærede Ordfører nu lægger i hin Udtalelse, ikke er væsentlig divergerende fra de Principer, som nu følges i disse Forhold. Ogsaa nu vilde man være tilbøielig til at udvide en Holdeplads til Station uden Tilskud fra Beboerne i saadanne Tilfælde, hvor Forholdene tale der-

for, og naar der iaar ikke er gjort Forslag i saa Henseende, saa er Grunden dertil den, at noget Saadant, saavidt mig bekjendt, ikke er blevet begjæret. Hvis der var fremkommen Begjæring derom, saa var denne naturligvis bleven tagen under Overveielse. Hvad den ærede Ordfører nu udtalte, forekommer væsentlig rigtigt. Der var dog et Punkt, som jeg ikke er enig med den ærede Ordfører om. Det forekommer mig nemlig, at han udtalte, at Udvidelsen af en Holdeplads, hvor der i det Hele var Anledning dertil, altid burde ske paa Statens Bekostning. Det skulde altsaa være Regel, at der ikke i noget Tilfælde kunde betinges Tilskud. Saaledes opfattede jeg idetmindste den ærede Ordfører. Det forekommer mig imidlertid, at Forholdene kunne være saadanne, at det kan være billigt, at de Paagældende selv hde noget Tilskud til den begjærede Udvidelse.

Ordføreren (Holstein): I Anledning heraf skal jeg blot sige, at den Bemærkning i Betænkningen ifjor, som vedrører Udvidelsen af Holdepladser til Stationer, naturligvis maa forståas i Overensstemmelse med den Udtalelse, vedrørende Oprettelsen af en Station paa den sydsjællandske Bane, der er anført under Nr. 41 i Betænkningen for ifjor, og hvoraf det fremgaar, at i saadanne Tilfælde, hvor den almindelige Trafik gjorde Udvidelsen ønskelig, skulde Staten overtage det Hele. Deraf følger naturligvis, at hvor en fremtidig Station viser sig at have en saadan almindelig Betydning, der bør den oprettes af Staten uden Tilskud fra Private. Det eneste Spørgsmaal, som berører, hvad der her foreligger, er Spørgsmaalet om Langeskov Station. Det forekommer os, naar vi læse den Beretning, som er givet af vedkommende Jernbanedirektion, at man maa antage, at det er en Station, som bør oprettes uden Tilskud fra Private, fordi der udtrykkelig gjøres opmærksom paa, at den vil have almindelig Betydning for Trafikken — jeg kan i Diebliffet ikke huske de enkelte Ord. Om nu denne Stations Udvidelse vil have almindelig Betydning, det er ikke konstateret. Det er et Spørgsmaal, som ligger udenfor, og som jeg i dette Dieblif ikke skal komme ind paa. De to Ting staa ikke i nogen absolut Forbindelse. Man kan godt etablere den Sætning, at hvor